

HET EVANGELIE VAN NICODEMUS

Het EVANGELIE van NICODEMUS, voorheen de ACTS van PONTIUS PILATE genoemd.

[Hoewel dit Evangelie door sommigen onder de geleerde, verondersteld te zijn echt geschreven door Nicodemus, die werd een discipel van Jezus Christus, en sprak met hem; anderen vermoeden dat het een vervalsing naar het einde van de derde eeuw door een ijverige gelovige, die te observeren dat er een beroep was gedaan door de christenen van de vroegere leeftijd, aan de Handelingen van Pilatus, maar dat dergelijke Handelingen niet konden worden veroorzaakt, veronderstelde het van dienst aan Christendom zou zijn om dit Evangelie te fabriceren en te publiceren; zoals het zou zowel bevestigen de christenen onder vervolging, en overtuigen de Heidenen van de waarheid van de christelijke religie. De Rev Jeremiah Jones zegt, dat dergelijke vrome fraude waren zeer gebruikelijk onder christenen, zelfs in de eerste drie eeuwen; en dat een vervalsing van deze aard, met de bovengenoemde mening, natuurlijk en waarschijnlijk schijnt. Dezelfde auteur, in het opmerken dat Eusebius, in zijn kerkelijke geschiedenis, de heidenen beschuldigt van het hebben gesmeed en publiceerd een boek, genaamd "De Handelingen van Pilatus," neemt de gelegenheid om op te merken, dat het interne bewijs van dit Evangelie laat zien dat het niet het werk van een Heidense; maar dat als in het laatste eind van de derde eeuw vinden we het in gebruik onder christenen (zoals het was toen zeker in sommige kerken) en ongeveer dezelfde tijd vinden een vervalsing van de Heidenen onder dezelfde titel, lijkt het buitengewoon waarschijnlijk dat sommige christenen, op dat moment, moet een dergelijk stuk als dit te publiceren, om deels te confronteren de valse een van de heidenen, en deels ter ondersteuning van de oproepen die door voormalige christenen tot de daden van Pilatus waren gedaan; en de heer Jones zegt, hij denkt zo meer in het bijzonder als we ontelbare gevallen van vervalsingen door de gelovigen in de primitieve tijden, gegrond op minder plausibele redenen. Of het nu canoniek is of niet, het is van zeer grote oudheid, en wordt aangesproken door een aantal van de oude christenen. De huidige vertaling is gemaakt van het Evangelie gepubliceerd door Grynæus in de Orthodoxographa, vol. i. tom. ii. p. 643.]

p. 64

Het Evangelie van NICODEMUS de discipel, over het lijden en de opstanding van onze Meester en Verlosser JEZUS CHRISTUS.

Ik.

1 Christus beschuldigd aan Pilatus door de Joden van genezing op de sabbat, 9 opgeroepen voor Pilatus door een boodschapper die doet hem eer, 20 aanbeden door de normen buigen voor hem.

ANNAS en Caiaphas, en Summas, en Datam, Gamaliel, Judas, Levi, Nephthalim, Alexander, Cyrus, en andere Joden, ging naar Pilatus over Jezus, beschuldigen hem met vele slechte misdaden.

2 En zei: Wij zijn ervan verzekerd dat Jezus de zoon is van Jozef de timmerman, [1](#) land geboren uit Maria, en dat hij zichzelf de Zoon van God en een koning verklaart; [2](#) en niet alleen zo, maar pogingen de ontbinding van de sabbat, [3](#) en de wetten van onze vaders.

3 Pilatus antwoordde; Wat verklaart hij? en wat probeert hij op te lossen?

4 De Joden vertelden hem: Wij hebben een wet die het doen van genezingen op de sabbat verbiedt; [4](#) maar hij geneest zowel de kreupele en de doven, die getroffen zijn door de parese, de blinden, en melaatsen, en demoniacs, op die dag door goddeloze methoden.

5 Pilatus antwoordde: Hoe kan hij dit doen door goddeloze methoden? Zij antwoordden: Hij is een goochelaar, en werpt duivels door de prins van de duivels; [5](#)[6](#) en zo worden alle dingen onderworpen aan hem.

6 Toen zei Pilatus, Het uitwerpen van duivels lijkt niet het werk van een onreine geest te zijn, maar om verder te gaan van de macht van God.

7 De Joden antwoordden op Pilatus: Wij smeken uwe hoogheid om hem op te roepen voor uw tribunaal te verschijnen en hem zelf te horen.

8 Toen riep Pilatus een boodschapper en zei tot hem: Met welke middelen zal Christus tot nu toe gebracht worden?

9 Toen ging de boodschapper naar voren, en het kennen van Christus, aanbad hem; en nadat hij de mantel had verspreid die hij in zijn hand op de grond had, zei hij: Heer, loop hierop en ga naar binnen, want de gouverneur roept u.

10 Toen de Joden zagen wat de boodschapper had gedaan, riepen zij (tegen hem) tot Pilatus en zeiden: "Waarom gaf u hem zijn dagvaarding niet door een kraal, en niet door een boodschapper?— Want de boodschapper, toen hij hem zag, aanbad hem en verspreidde hij de mantel die hij in zijn hand had op de grond voor hem, en zei tegen hem, voor de boodschapper, toen hij hem zag, hem aanbadte en de mantel verspreidde die hij in zijn hand voor hem had, en zei tegen hem, voor de boodschapper, toen hij hem zag, hem aanbadte en de mantel verspreidde die hij in zijn hand voor hem had, en zei tot hem, en zei tot hem, voor de boodschapper, toen hij hem zag, hem aanbaden en de mantel verspreidde die hij in zijn hand voor hem had, en zei tegen hem, en zei tegen hem, voor de boodschapper, toen hij hem zag, hem aanbadte en de mantel verspreidde die hij in zijn hand voor hem had, en zei tot hem, en zei tegen hem, voor de boodschapper, toen hij hem zag, hem aanbad en de mantel verspreidde die hij , Heer, de gouverneur noemt u.

11 Toen riep Pilatus de boodschapper en zei: Waarom heb je dat gedaan?

12 De boodschapper antwoordde: Toen gij mij van Jeruzalem tot Alexander sentest, zag ik Jezus in een gemeen figuur op een zij-ass zitten, en de kinderen van de Hebreërs riepen, Hosannah, met takken van bomen in hun handen.

13 Anderen verspreiden hun kleding op de weg, en zei: Red ons, gij die kunst in de hemel; gezegend is hij die in de naam van de Heer komt. [z](#)

14 Toen riepen de Joden, tegen de boodschapper, en zeiden: De kinderen van de Hebreërs maakten hun acclamations in de Hebreeuwse taal; en hoe kan jij, die een Griek kunst, het Hebreeuws begrijpen?

p. 65

15 De boodschapper antwoordde hen en zei: Ik vroeg een van de Joden en zei: Wat is dit wat de kinderen doen schreeuwen in de Hebreeuwse taal?

16 En hij legde het mij uit en zei: zij roepen Hosannah uit, die geïnterpreteerd wordt, o, Heer, red mij; of, O Heer, red.

17 Pilatus zei toen tegen hen: Waarom getuigt u zelf van de woorden die door de kinderen worden gesproken, namelijk door uw stilzwijgen? In wat heeft de boodschapper misgedaan? En ze waren stil.

18 Toen zei de gouverneur tot de boodschapper: Ga naar voren en probeer hem op enigerlei wijze binnen te brengen.

19 Maar de boodschapper ging uit en deed zoals voorheen; En zei: Heer, kom binnen, want de gouverneur calleth u.

20 En toen Jezus naar binnen ging door de ensigns, die de normen droegen, bogen de toppen van hen naar beneden en aanbaden Jezus.

21 Waarna de Joden heftiger tegen de ensigns riepen.

22 Maar Pilatus zei tegen de Joden: Ik weet dat het u niet behaagt dat de toppen van de normen van zichzelf Jezus hebben gebogen en aanbidden; maar waarom roept u tegen de ensigns uit, alsof zij hadden gebogen en aanbeden?

23 Zij antwoordden op Pilatus: Wij zagen de tekens zelf buigen en Jezus aanbidden.

24 Toen riep de gouverneur de tekenen en zei tot hen: Waarom heb je dat gedaan?

25 De tekenen zeiden tot Pilatus: Wij zijn allen Heidenen en aanbidden de goden in tempels; en hoe moeten we iets denken over het aanbidden van hem? We hielden alleen de normen in onze handen en zij bogen zich en aanbaden hem.

26 Toen zei Pilatus tegen de heersers van de synagoge: Kies jullie zelf een aantal sterke mannen, en laat hen de normen houden, en wij zullen zien of zij dan van zichzelf zullen buigen.

27 Zo zochten de oudsten van de Joden twaalf van de sterksten en bekwaamste oude mensen, en maakten hen de normen houden en zij bevonden zich in de aanwezigheid van de gouverneur.

28 Toen zei Pilatus tegen de boodschapper: Neem Jezus mee uit, en breng hem op een of andere manier weer binnen. En Jezus en de boodschapper gingen de gang uit.

29 En Pilatus riep de tekenen die voordien de normen hadden gedragen, en zwoer aan hen, dat als zij niet de normen op die manier hadden gedragen toen Jesus alvorens binnen ging binnen te gaan, hij hun hoofden zou afsnijden.

30 Toen beval de gouverneur Jezus om opnieuw binnen te komen.

31 En de boodschapper deed wat hij eerder had gedaan, en heel erg berustte Jezus dat hij op zijn mantel zou gaan, en erop zou lopen, en hij liep erop, en ging naar binnen.

32 En toen Jezus naar binnen ging, bogen de normen zich zoals voorheen, en aanbaden hem.

CHAP. II.

2 Is meelevend door de vrouw van Pilatus, 7 belast met zijn geboren in ontucht. 12 Getuigenis van de betrothing van zijn ouders. Haat van de Joden aan hem..

Toen Pilatus dit zag, was hij bang en stond op het punt op te staan van zijn stoel.

2 Maar terwijl hij dacht op te staan, zijn eigen vrouw die stond op een afstand, naar hem gestuurd, zeggende

p. 66

[paragraaf gaat verder] Heb gij niets te maken met die rechtvaardige mens; want ik heb veel geleden over hem in een visioen deze nacht. [1](#).

3 Toen de Joden dit hoorden zeiden zij aan Pilatus: Zeiden wij niet tot u, Hij is een tovenaar? Zie, hij heeft ervoor gezorgd dat uw vrouw droomde.

4 Pilatus riep toen Jezus, zei: gij hebt gehoord wat zij tegen u getuigen, en maakt geen antwoord?

5 Jezus antwoordde: Als zij geen spreekkracht hadden, dan hadden zij niet kunnen spreken; maar omdat ieder het bevel van zijn eigen tong heeft, om zowel goed als slecht te spreken, laat hem ernaar kijken.

6 Maar de oudsten van de Joden antwoordden en zeiden tot Jezus: Wat zullen we bekijken?

7 In de eerste plaats weten wij dit met betrekking tot u, dat gij wast geboren door ontucht; ten tweede, dat op het verslag van uw geboorte de zuigelingen in Bethlehem werden gedood; ten derde, dat uw vader en moeder Maria naar Egypte vluchtten, omdat zij hun eigen volk niet konden vertrouwen.

8 Sommige joden die spake gunstiger bijstonden, Wij kunnen niet zeggen dat hij door ontucht geboren is; maar wij weten dat zijn moeder Maria aan Jozef werd toegeëasd, en dus werd hij niet geboren door ontucht.

9 Toen zei Pilatus aan de Joden die hem bevestigden om door ontucht geboren te worden, Dit uw rekening is niet waar, ziend was er een betrothment, aangezien zij getuigen die van uw eigen natie zijn.

10 Annas en Caiaphas spake tot Pilatus, Al deze veelheid van mensen moet worden beschouwd, die schreeuwen, dat hij werd geboren door ontucht, en is een conjuror; maar zij die hem ontkennen geboren te worden door ontucht, zijn zijn bekeringen en discipelen.

11 Pilatus antwoordde Annas en Caiaphas, Wie zijn de proselyten? Zij antwoordden: Zij zijn de kinderen van heidenen, en worden geen Joden, maar volgelingen van hem.

12 Antwoorde Toen Eleazer, en Asterius, en Antonius, en Jakobus, Caras en Samuel, Isaac en Phinees, Crispus en Agrippa, Annas en Judas: Wij zijn geen proselytes, maar kinderen van Joden, en spreken de waarheid, en waren aanwezig toen Maria werd betrothed.

13 Toen richtte Pilatus zich tot de twaalf mannen die dit spake, zei tegen hen: Ik tover u door het leven van Cæsar, dat u getrouw verklaren of hij geboren is door ontucht, en die dingen waar zijn die u heeft gerelateerd.

14 Zij antwoordden Pilatus: Wij hebben een wet, waarbij wij worden verboden te zweren, het is een zonde: Laat hen zweren bij het leven van Cæsar dat het niet is zoals wij hebben gezegd, en wij zullen tevreden zijn om ter dood te worden gebracht.

15 Toen zeiden Annas en Caiaphas tot Pilatus: Die twaalf mannen zullen niet geloven dat wij hem kennen als ten basis geboren, en om een conjuror te zijn, hoewel hij doet alsof hij de zoon van God is, en een koning: [2](#) die we zo ver van het geloof kennen, dat we beven om te horen.

16 Toen beval Pilatus iedereen om uit te gaan, behalve de twaalf mannen die zeiden dat hij niet geboren was door ontucht, en Jezus om zich op afstand terug te trekken, en zei tegen hen: Waarom hebben de Joden een geest om Jezus te doden?

p. 67

17 Zij antwoordden hem: Zij zijn boos omdat hij op de sabbat genezingen heeft aangericht. Pilatus zei: Zullen ze hem vermoorden voor goed werk? [1](#) Zij zeggen tot hem: Ja, meneer.

KEREL.

1 Wordt vrijgesproken door Pilatus. 11 Geschillen met Pilatus over waarheid.

Toen pilatus, gevuld met woede, ging uit de hal, en zei tegen de Joden, ik roep de hele wereld om getuige te zijn dat ik geen fout in die man te vinden. [2](#)

2 De Joden antwoordden op Pilatus: Als hij geen slecht persoon was geweest, hadden wij hem niet voor u gebracht.

3 Pilatus zei tegen hen: Neem je hem en beproef hem volgens uw wet.

4 Toen zeiden de Joden: Het is niet geoorloofd dat wij iemand ter dood kunnen brengen.

5 Pilatus zei tot de Joden, Het bevel, daarom gij zult niet doden, 3 behoort aan u, maar niet aan mij.

6 En hij ging opnieuw de zaal in, en riep Jezus alleen, en zei tegen hem: Kunst gij de koning van de Joden?

7 En Jezus antwoordde, zei tot Pilatus, Dost gij spreekt dit van uzelf, of hebben de Joden het u over mij vertellen?

8 Pilatus antwoord, zei tegen Jezus: Ben ik een Jood? De hele natie en heersers van de Joden hebben u aan mij geleverd. Wat heb je gedaan?

9 Jezus antwoordde, zei: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld: als mijn koninkrijk van deze wereld was, dan zou mijn dienaren vechten, en ik had niet aan de Joden moeten worden geleverd; maar nu is mijn koninkrijk niet van daarentegen.

10 Pilatus zei: Kunst gij een koning dan? Jezus antwoordde: Gij zegt dat ik een koning ben: daartoe ben ik geboren, en voor dit doel kwam ik in de wereld; en voor dit doel kwam ik, dat ik van de waarheid zou moeten getuigen; en iedereen die van de waarheid is, heareth mijn stem.

11 Pilatus saith aan hem, Wat is waarheid?

12 Jezus zei: De waarheid komt uit de hemel.

13 Pilatus zei: Daarom is de waarheid niet op aarde.

14 Jezus zei tegen Pilatus: Geloof dat de waarheid op aarde is onder degenen, die wanneer zij de macht van het oordeel hebben, door waarheid worden geregeerd en een juist oordeel vormen.

CHAP. IV.

1 Pilatus vindt geen fout in Jezus. 16 De Joden eisen zijn kruisiging..

Toen liet Pilatus Jezus in de hal, en ging naar de Joden, en zei: Ik vind geen enkele fout in Jezus.

2 De Joden zeggen tot hem: Maar hij zei: Ik kan de tempel van God vernietigen en in drie dagen weer opbouwen.

3 Pilatus saith tot hen, Wat voor soort tempel is dat waarvan hij spreekt?

4 De Joden zeggen tot hem, Dat wat Salomo was zesenvveertig jaar in de bouw, [4](#) zei hij dat hij zou vernietigen, en in drie dagen opbouwen.

5 Pilatus zei weer tot hen: Ik ben onschuldig aan het bloed van die man; kijk je ernaar. [5](#).

p. 68

6 De Joden zeggen tegen hem: Zijn bloed is op ons en onze kinderen. Dan roept Pilatus de ouderlingen en schriftgeleerden, priesters en Levieten, persoonlijk tot hen, Handel niet zo; Ik heb niets gevonden in uw aanklacht (tegen hem) met betrekking tot zijn genezen zieke personen, en het breken van de sabbat, waardig van de dood.

7 De priesters en Levieten antwoordden op Pilatus: Door het leven van Cæsar, als iemand een godslasteraar is, is hij de dood waard; [1](#) maar deze man heeft lasters tegen de Heer.

8 Toen beval de gouverneur opnieuw de Joden om uit de zaal te vertrekken; en jesus roepen, zei tot hem: Wat zal ik met u doen?

9 Jezus antwoordde hem, Doe zoals het geschreven is.

10 Pilatus zei tegen hem: Hoe is het geschreven?

11 Jezus saith aan hem, Mozes en de profeten hebben voorspeld over mijn lijden en opstanding.

12 De Joden die dit hoorden, werden uitgelokt en zeiden tegen Pilatus: Waarom wilt gij de godslastering van die man nog langer horen?

13 Pilatus saith aan hen, Als deze woorden aan u godslastering schijnen, neemt u hem, breng hem aan uw hof, en beproef hem volgens uw wet.

14 De Joden antwoorden op Pilatus, Onze wet saith, zal hij verplicht zijn om negen en dertig strepen te ontvangen, maar als hij na deze manier zal godslasteren tegen de Heer, zal hij worden gestenigd.

15 Pilatus saith tot hen, Als die toespraak van hem was godslastering, doe je hem proberen volgens uw wet.

16 De Joden zeggen tegen Pilatus: Onze wet beveelt ons om niemand ter dood te brengen: [2](#) wij verlangen dat hij gekruisigd mag worden, omdat hij de dood van het kruis verdient.

17 Pilatus saith aan hen, Het is niet geschikt hij zou moeten worden gekruisigd: laat hem slechts worden geslagen en worden weggezonden. [3](#).

18 Maar toen de gouverneur naar de aanwezigen en de Joden keek, zag hij veel van de Joden in tranen en zei tegen de opperpriesters van de Joden: Alle mensen verlangen niet naar zijn dood.

19 De oudsten van de Joden antwoordden tot Pilatus: Wij en alle mensen kwamen hier voor dit doel, dat hij zou sterven.

20 Pilatus saith aan hen, Waarom zou hij sterven?

21 Zij zeiden tot hem, omdat hij verklaart dat hij de Zoon van God en een Koning is.

CHAP. V.

1 Nicodemus spreekt ter verdediging van Christus en vertelt over zijn wonderen. 12 Een andere Jood, 26 met Veronica, 34 Centurio, en anderen, getuigen van andere wonderen.

MAAR Nicodemus, een zekere Jood, stond voor de gouverneur, en zei: Ik enk u, O rechtvaardige rechter, dat gij mij zou bevoordelen met de vrijheid van spreken een paar woorden.

2 Pilatus zei tegen hem: Spreek verder.

3 Nicodemus zei: Ik spake aan de oudsten van de Joden, en de schriftgeleerden, en priesters en Levieten, en alle menigte van de Joden, in hun vergadering; Wat zou je met deze man doen?

4 Hij is een man die vele nuttige en glorieuze wonderen heeft verricht, zoals geen mens op aarde ooit eerder heeft gedaan,

p. 69

noch zal ooit werken. [1](#) Laat hem gaan, en doe hem geen kwaad; als hij van God komt, zullen zijn wonderen, (zijn wonderbaarlijke genezingen) doorgaan; maar als ze van mensen komen, zullen ze tot niets komen. [2](#)

5 Aldus wierp Mozes, toen hij door God in Egypte werd verzonden, de mirakels die De God hem, vóór Faraokoning van Egypte beveelde; en hoewel de tovenaars van dat land, Jannes en Jambres, [3](#) door hun magie dezelfde wonderen verrichtten die Mozes deed, maar zij konden niet alles doen wat hij deed; [4](#)

6 En de wonderen die de tovenaars verrichtten, waren niet van God, zoals u weet, O Schriftgeleerden en Farizeeën; maar zij die hen smeedden kwamen om en allen die hen geloofden. [5](#)

7 En laat deze man nu gaan; omdat de wonderen waarvoor jullie hem beschuldigen, van God zijn; en hij is de dood niet waard.

8 De Joden zeiden toen aan Nicodemus, Kunst gij wordt zijn discipel, en het maken van toespraken in zijn voordeel?

9 Nicodemus zei tot hen: Is de gouverneur ook zijn discipel geworden, en houdt hij toespraken voor hem? Heeft Cæsar hem niet in die hoge post plaatst?

10 Toen de Joden dit hoorden beefden zij, en gnashed hun tanden bij Nicodemus, en zei aan hem, Mayest gij ontvangt zijn leer voor waarheid, en hebben uw lot met Christus!

11 Nicodemus antwoordde: Amen; Ik zal zijn leer ontvangen, en mijn lot met hem, zoals u hebt gezegd.

12 ¶ Toen stond een andere zekere Jood op, en wenste verlof van de gouverneur om hem een paar woorden te horen.

13 En de gouverneur zei: Spreek wat gij een geest heeft.

14 En hij zei: Ik lag achtendertig jaar bij de schapenpoel in Jeruzalem, werkend onder een grote zwakheid, en wachtend op een remedie die zou moeten worden aangericht door de komst van een engel, die op een bepaald moment het water verontrustte; en wie eerst na het verontrustende van het water stapte in, werd gemaakt geheel van welke ziekte hij had.

15 En toen Jezus me daar zag wegwijnen, zei hij tegen mij: Wilt gij geheel gemaakt? En ik antwoordde: Meneer, ik heb geen man, als het water in de war is, om me in het zwembad te stoppen.

16 En hij zei tot mij: Sta op, neem uw bed op en loop. En ik werd meteen heel gemaakt, en nam mijn bed en liep. [6.](#)

17 De Joden zeiden toen tegen Pilatus, Onze Heer Gouverneur, bid hem vragen welke dag het was waarop hij van zijn zwakheid werd genezen.

18 De zieke persoon antwoordde: Het was op de sabbat.

19 De Joden zeiden tot Pilatus: Hebben wij niet gezegd dat hij zijn genezingen op de sabbat heeft aangericht en duivels door de prins der duivels heeft uitgeworpen?

20 Toen kwam er nog een [zekere 7](#) Jood tevoorschijn en zei: Ik was blind, kon geluiden horen, maar kon niemand zien; en terwijl Jezus meeging, hoorde ik de menigte voorbij komen, en ik vroeg wat er was?

21 Zij vertelden mij dat Jezus voorbij kwam: toen riep ik, zeggende: Jezus, Zoon van David, heb genade met mij. En hij.

p. 70

stond stil, en beval dat ik moest worden gebracht aan hem, en zei tegen mij: Wat wilt gij?

22 Ik zei: Heer, opdat ik mijn zicht mag ontvangen.

23 Hij zei tot mij: Ontvang uw aanblik: en op dit moment zag ik, en volgde hem, verheugd en dank.

24 Een andere Jood kwam ook tevoorschijn, en zei: [1](#) Ik was een melaatse, en hij genas mij door zijn woord alleen, zeggende: Ik zal, wees gij rein; en op dit moment werd ik gereinigd van mijn lepra.

25 En een andere Jood kwam tevoorschijn en zei: Ik was krom, en hij maakte mij recht door zijn woord. [2](#)

26 ¶ En een zekere vrouw genaamd Veronica, zei: [3](#) Ik werd getroffen door een kwestie van bloed twaalf jaar, en ik raakte de zoom van zijn kleding, en op dit moment de kwestie van mijn bloed gestopt.

27 De Joden zeiden toen: Wij hebben een wet, dat een vrouw niet als bewijs zal worden toegestaan.

28 En na andere dingen zei een andere Jood: [4](#) Ik zag Jezus uitgenodigd voor een bruiloft met zijn discipelen, en er was een gebrek aan wijn in Cana van Galilea;

29 En toen de wijn allemaal gedronken was, beval hij de bedienden dat zij zes potten moesten vullen die daar met water waren, en zij vulden hen tot de rand, en hij zegende hen, en veranderde het water in wijn, en alle mensen dronken, verrast door dit wonder.

30 En een andere Jood stond op, en zei: [5](#) Ik zag Jezus onderwijzen in de synagoge in Kafarnaum; en er was in de synagoge een zekere man die een duivel had; en hij riep, zeggende: laat me met rust; wat hebben we te maken met u, Jezus van Nazareth? Kunst die je komt om ons te vernietigen? Ik weet dat gij de Heilige van God kunst.

31 En Jezus berispte hem en zei: Houd uw vrede, onreine geest vast en kom uit de man; en op dit moment kwam hij uit hem, en deed hem helemaal geen pijn.

32 De volgende dingen werden ook door een Farizeeër gezegd; Ik zag dat een groot gezelschap tot Jezus kwam van Galilea en Judaea, en de zeekust, en vele landen over Jordanië, en vele zwakke nevenoren kwamen naar hem toe, en hij genas ze allemaal. [6](#)

33 En ik hoorde de onreine geesten roepen en zeggen: [7](#) Gij kunst de Zoon van God. En Jezus rekende hen ten strengste, dat zij hem niet bekend zouden maken.

34 ¶ Hierna zei een andere persoon, wiens naam Centurio was, [8](#) ik Jezus in Kafarnaum zag, en ik entreated hem, zeggende: Heer, mijn dienaar lieth thuis ziek van de parese.

35 En Jezus zei tegen mij: Ik zal hem komen genezen.

36 Maar ik zei: Heer, ik ben het niet waard dat gij onder mijn dak komt; maar spreek alleen het woord, en mijn dienaar zal genezen worden.

37 En Jezus zei tot mij: Ga uw weg; en zoals gij heeft geloofd, zij het aan u. En mijn dienaar was genezen van datzelfde uur.

38 Toen zei een zekere edelman: Ik had een zoon in Kafarnaum, die op het punt van de dood lag; en toen ik hoorde dat Jezus in Galilea was gekomen, ging ik hem zoeken dat hij naar mijn huis zou komen en mijn zoon zou genezen, want hij was op het punt van de dood.

39 Hij zei tegen mij: Ga uw weg, uw zoon leeft.

40 En mijn zoon was genezen van dat uur.

41 Naast deze, ook vele anderen van de Joden, zowel mannen als vrouwen, riep en zei: Hij is echt de Zoon van God, die geneest alle ziekten alleen door zijn woord, en aan wie de duivels zijn helemaal onderworpen.

42 Sommigen van hen zeiden verder: "Deze macht kan verder gaan dan God.

43 Pilatus zei tegen de Joden

Waarom worden de duivels niet onderworpen aan uw artsen?

44 Seine van hen zei: De kracht van het onderwerpen van duivels kan niet verder gaan, maar van God.

45 Maar anderen zeiden tot Pilatus dat hij [1](#) Lazarus uit de dood had opgewekt, nadat hij vier dagen in zijn graf was geweest.

46 De gouverneur die dit hoorde, bevend zei tegen de menigte van de Joden: Wat zal het u ten voordeden doen om onschuldig bloed te vergieten?

CHAP. VI.

1 Pilatus ontzet door de turbulentie van de Joden, 5 die eisen barabbas te worden vrijgelaten, en Christus te worden gekruisigd, 9 Pilatus warm exostulates met hen, 20 wast zijn handen van het bloed van Christus, 23 en zinnen hem te worden geslagen en gekruisigd.

Toen pilatus hebben opgeroepen Nicodemus, en de vijftien mannen die zeiden dat Jezus niet werd geboren door ontucht, zei tegen hen: Wat zal ik doen, zien er is als een tumult onder de mensen. [2](#)

2 Zij zeiden tot hem: Wij weten het niet. Laat ze kijken naar het die het tumult te verhogen.

3 Pilatus riep toen de menigte opnieuw, en zei aan hen, U weet dat u een douane hebt, dat ik aan u één gevangene bij het feest van het pasje zou moeten vrijgeven;

4 Ik heb een bekende gevangene, een moordenaar, die Barabbas wordt genoemd, en Jezus die Christus wordt genoemd, in wie ik niets vind dat de dood verdient; wie van hen heeft daarom een geest die ik aan u zou moeten vrijgeven? [3](#)

5 Ze roepen allemaal, en zeggen: Laat ons Barabbas.

6 Pilatus saith aan hen, Wat dan zal ik doen met Jezus die, heet Christus?

7 Zij antwoorden allen: Laat hem gekruisigd worden.

8 Opnieuw roepen zij uit en zeggen aan Pilatus: U bent niet de vriend van Cæsar, als u deze mens vrijlaat? [4](#) want hij heeft verklaard dat hij de Zoon van God is, en een koning. Maar bent u geneigd dat hij koning zou moeten zijn, en niet Cæsar?

9 Toen Pilatus gevuld met woede zei tot hen: Uw volk heeft altijd opruiend geweest, en u bent altijd tegen degenen die zijn dienstbaar voor u?

10 De Joden antwoordden: Wie zijn degenen die aan ons dienstbaar zijn geweest?

11 Pilatus antwoordde hen, Uwe God die u verlost van de harde slavernij van de Egyptenaren, en u over de Rode Zee bracht alsof het droog land was geweest, en u in de wildernis voedde met manna en het vlees van

p. 72

kwartels, en bracht water uit de rots, en gaf je een wet uit de hemel:

12 U provoceerde hem op alle mogelijke manieren, en wenste voor uzelf een gesmolten kalf, en aanbad het, en offerde zich eraan, en zei: Dit zijn Uw Goden, O Israël, die u uit het land Egypte bracht

13 Op grond waarvan uw God geneigd was jullie te vernietigen; Maar Mozes bemiddelde voor jou, en uw God hoorde hem, en vergaf uw ongerechtigheid.

14 Daarna was u woedend tegen, en zou uw profeten, Mozes en Aäron, gedood hebben, toen zij naar tabernakel vluchtten, en u was altijd mompelend tegen God en zijn helderzienden.

15 En als gevolg van zijn beoordelingszetel zou hij zijn uitgegaan; maar de Joden riepen allen uit: Wij erkennen Cæsar om koning te zijn, en niet Jezus.

16 Overwegende dat deze persoon, zodra hij geboren was, de wijzen hem geschenken kwamen aanbieden; die toen Herodes hoorde, hij buitengewoon verontrust was, en hem zou gedood hebben.

17 Toen zijn vader dit wist, vluchtte hij met hem en zijn moeder Maria naar Egypte. Herodes, toen hij hoorde dat hij geboren was, zou hem gedood hebben; en dienovereenkomstig zond en doodde alle kinderen die in Bethlehem waren, en in alle kusten daarvan, van twee jaar oud en onder. [1.](#)

18 Toen Pilatus dit verslag hoorde, was hij bang; en bevelen stilte onder de mensen, die een geluid gemaakt, zei hij tegen Jezus, Art gij dus een koning?

19 Alle Joden antwoordden op Pilatus, hij is de persoon die Herodes had willen hebben gedood.

20 Toen nam Pilatus water, waste zijn handen voor het volk en zei: Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige persoon; kijk ye om het [2](#).

21 De Joden antwoordden en zeiden: Zijn bloed is op ons en onze kinderen.

22 Toen beval Pilatus Jezus om voor hem gebracht te worden, en spake aan hem in de volgende woorden:

23 Uw eigen volk heeft u opgedragen om uzelf tot koning te maken; daarom veroordeel ik, Pilatus, u die volgens de wetten van de voormalige gouverneurs moet worden geslagen; en dat gij eerst gebonden bent, dan opgehangen aan een kruis op die plaats waar gij nu een gevangene kunst; en ook twee criminelen met u, wiens namen zijn Dimas en Gestas.

CHAP. VII.

1 *Wijze van de kruisiging van Christus met de twee dieven.*

Toen ging Jezus de gang uit, en de twee dieven met hem.

2 En toen zij tot de plaats kwamen die Golgotha wordt genoemd, [3](#) zij strippen hem van zijn raiment, en omsingelen hem met een linnen doek, en zetten een doornenkroon op zijn hoofd, en zetten een riet in zijn hand.

3 En op dezelfde manier deden zij aan de twee dieven die met hem werden gekruisigd, Dimas op zijn rechterhand en Gestas aan zijn linkerhand.

4 Maar Jezus zei: Mijn Vader, vergeef hen; Want ze weten niet wat ze doen.

5 En zij verdeelden zijn kleding, en op zijn vesture wierpen zij veel.

6 De mensen stonden ondertussen toe, en de belangrijkste priesters

p. 73 en ouderlingen van de Joden bespotten hem en zeiden: hij redde anderen, laat hem nu zichzelf redden als hij kon; Als hij de zoon van God is, laat hem dan nu van het kruis afkomen.

7 De soldaten bespotten hem ook, en het nemen van azijn en gal bood het aan hem om te drinken, en zei tegen hem: Als gij kunst koning van de Joden leveren uzelf.

8 Toen longinus, een zekere soldaat, die een speer nam, doorboorde [1](#) zijn zijde, en op dit moment kwam er bloed en water tevoorschijn.

9 En Pilatus schreef de titel op het kruis in Hebreeuwse, Latijnse en Griekse brieven, namelijk. Dit is de koning van de Joden. [2](#).

10 Maar een van de twee dieven die werden gekruisigd met Jezus, wiens naam Gestas was, zei tegen Jezus: Als gij de Christus kunst, vergeef uzelf en ons.

11 Maar de dief die aan zijn rechterhand werd gekruisigd, wiens naam Dimas was, antwoordde, berispte hem en zei: Dost zult God niet vrezen, die tot deze straf veroordeeld is? Wij ontvangen inderdaad terecht en terecht het onverdienste van onze acties; maar deze Jezus, wat voor kwaad heeft hij gedaan?

12 Na dit gekreun zei hij tegen Jezus, Heer, denk aan mij toen u in uw koninkrijk komt.

13 Jezus antwoordde, zei tot hem: Verily Ik zeg tot u, dat deze dag gij zult zijn met mij in het Paradijs.

VS.

1 Wonderbaarlijke verschijning bij zijn dood. 10 De Joden zeggen dat de eclips natuurlijk was. 12 Jozef van Arimathæa balsemt het lichaam van Christus en begraaft het..

EN het was ongeveer het zesde uur, [3](#) en duisternis was op het gezicht van de hele aarde tot het negende uur. 2 En terwijl de zon werd overschaduwd, zie de vail van de tempel was huur van de top naar de bodem; en de rotsen waren ook huur, en de graven openden, en vele organismen van heiligen, die sliepen, deden zich voor. 3 En ongeveer het negende uur riep Jezus met een luide stem en zei: "Hely, Hely, lama zabachthani? die wordt geïnterpreteerd, is, Mijn God, Mijn God, waarom heeft gij mij verlaten? 4 En na deze dingen zei Jezus: Vader, in uw handen prijs ik mijn geest; en dit gezegd hebbende, gaf hij de geest op. 5 Maar toen de centurion zag dat Jezus dus riep gaf de geest, verheerlijkte hij God, en zei: Van een waarheid was dit een rechtvaardige man. 6 En alle mensen die toekeken, waren buitengewoon verontrust bij het zien; en nadenkenover wat was verstreken, sloeg op hun borsten, en keerde toen terug naar de stad Jeruzalem.

7 Centurion ging naar de gouverneur, en verwant aan hem alles wat voorbij was gegaan; 8 En toen hij al deze dingen had gehoord, was hij buitengewoon bedroefd; 9 En roepen de Joden samen, zei tot hen: Heb je het wonder van de zonsverduistering gezien, en de andere dingen die tot stand kwamen, terwijl Jezus stervende was? 10 Welke toen de Joden hoorden, antwoordden zij aan de gouverneur, De verduistering van de zon gebeurde volgens zijn gebruikelijke douane. 11 Maar allen die de kennis van Christus waren, stonden op afstand, net als de vrouwen die Jezus uit Galilea hadden gevolgd en al deze dingen hadden geobserveerd.

p. 74

12 En [1](#) aanschouw een zekere man van Arimathæa, genaamd Joseph, die ook een discipel van Jezus was, maar niet openlijk, uit angst voor de Joden, kwam naar de gouverneur, en smeekte de gouverneur dat hij hem verlof zou geven om het lichaam van Jezus van het kruis af te nemen. 13 En de gouverneur gaf hem verlof.

14 En Nicodemus kwam, die een mengsel van mirre en aloë met zich meebracht over een gewicht van ongeveer honderd pond; en zij namen Jezus met tranen uit het kruis en bonden hem met linnendoeken met specerijen, volgens de gewoonte om onder de Joden te begraven,

15 En plaatste hem in een nieuw graf, dat Jozef had gebouwd, en veroorzaakte een steen, waarin nooit een mens was gezet; en zij rolden een grote steen naar de deur van het graf.

CHAP. IX.

1 De Joden boos op Nicodemus; 5 en met Jozef van Arimathæa, 7 die zij gevangen zetten..

TOEN de onrechtvaardige Joden hoorden dat Jozef het lichaam van Jezus had gesmeekt en begraven, zochten zij Nicodemus; en die vijftien mannen die voor de gouverneur hadden getuigd, dat Jezus niet geboren was door ontucht, en andere goede personen die goede daden naar hem toe hadden gehouwen. 2 Maar toen zij allen zich door vrees voor de Joden verborgen toonde Nicodemus alleen zich aan hen, en zei: Hoe kunnen dergelijke personen als deze in de synagoge binnengaan? 3 De Joden antwoordden hem, Maar hoe blijft gij binnengaan in de synagoge die was verbonden met Christus? Laat uw lot met hem in de andere wereld. 4 Nicodemus antwoordde, Amen; Zo moge het zijn, opdat ik mijn lot met hem in zijn koninkrijk mag hebben. 5 Op dezelfde manier zei Jozef, toen hij tot de Joden kwam, tot hen waarom bent u boos op mij omdat hij het lichaam van Jezus van Pilatus verlangt? Zie, ik heb hem in mijn graf gelegd, en hem in schoon linnen gewikkeld, en een steen voor het graf gelegd: 6 Ik heb terecht naar hem gehandeld; maar u hebt onrechtvaardig gehandeld dat enkel persoon, in het kruisigen van hem, die hem azijn geeft om te drinken, hem met doornen bekroont, zijn lichaam met zwepen scheurt, en onderaan de schuld van zijn bloed op u bad.

7 De Joden op de hoorzitting van dit waren verontrust, en verontrust; en zij grepen Jozef, en bevalen hem voor de sabbat in hechtenis te worden genomen, en daar te blijven tot de sabbat voorbij was.

8 En zij zeiden tot hem: "Belijdenis; want op dit moment is het niet geoorloofd om u kwaad te doen, tot de eerste dag van de week komen. Maar we weten dat gij niet waardig wordt geacht een begrafenis; maar wij zullen uw vlees aan de vogels van de lucht, en de beesten van de aarde geven.

9 Joseph antwoordde: Die toespraak is als de toespraak van trotse Goliath, die de levende God verweet om tegen David te spreken. Maar y scribes en artsen weten dat God saith door de profeet, Vengeance is van mij, en ik

p. 75

zal u terugbetalen 1 kwaad gelijk aan wat jullie mij hebben bedreigd.

10 De God die u aan het kruis hebt opgehangen, is in staat mij uit uw handen te verlossen. Al jullie goddeloosheid zal op jullie terugkomen.

11 Voor de gouverneur, toen hij zijn handen waste, zei: Ik ben duidelijk uit het bloed van deze rechtvaardige persoon. Maar u antwoordde en riep uit: Zijn bloed is op ons en onze kinderen. Zoals u al zei, u voor altijd vergaan.

12 De ouderlingen van de Joden die deze woorden hoorden, waren buitengewoon woedend; en Joseph grijpen, plaatsten zij hem in een kamer waar geen venster was; zij maakten de deur vast en legden een zegel op het slot;

13 En Annas en Caiap's hebben er een wacht op geplaatst en raad gegeven aan de priesters en Levieten, opdat zij allen na de sabbat bijeen zouden komen, en zij hebben gekunsteld welke dood zij Jozef zouden moeten plaatsen.

14 Toen zij dit gedaan hadden, bevalen de heersers, Annas en Caiaphas, Joseph te voortbrengen.

Op deze plaats is er een gedeelte van het Evangelie verloren of weggelaten, dat niet kan worden geleverd..

CHAP. X.

1 Joseph's ontsnapping. 2 De soldaten vertellen over de opstanding van Christus. 18 Christus wordt gezien prediken in Galilea. 21 De Joden bekeren zich van hun wreedheid jegens hem..

Toen de hele vergadering dit hoorde, bewonderden en waren zij verbaasd, omdat zij het zelfde zegel op het slot van de kamer vonden, en Joseph niet konden vinden.

2 Toen gingen Annas en Caiaphas uit, en terwijl zij allen bewonderen dat Joseph weg was, aanschouw een van de soldaten, die het graf van Jezus hielden, spake in de vergadering.

3 Dat 2 terwijl zij het graf van Jezus bewaakten, er een aardbeving was; en wij zagen een engel van God de steen van het graf weggrollen en 3 erop zitten;

4 En zijn gelaat was als de bliksem en zijn gewaad als sneeuw; en wij werden door angst als doden.

5 En wij hoorden een engel zeggen tegen de vrouwen in het graf van Jezus, Vrees niet; Ik weet dat je Jezus zoekt die gekruisigd is; hij is opgestaan zoals hij voorspelde.

6 Kom en zie de plaats waar hij werd gelegd; en ga op dit moment, en vertel zijn discipelen dat hij is opgestaan uit de dood, en hij zal gaan voor u in Galilea; Daar zult u hem zien zoals hij u vertelde.

7 Toen riepen de Joden alle soldaten samen die het graf van Jezus hielden, en zeiden tot hen: Wie zijn die vrouwen, tot wie de engel sprak? Waarom heeft u ze niet in beslag genomen?

8 De soldaten antwoordden en zeiden: Wij weten niet wie de vrouwen waren; Naast werden wij als dode personen door vrees, en hoe konden wij die vrouwen grijpen?

9 De Joden zeiden tot hen: Zoals de Heer leeft geloven wij jullie niet.

10 De antwoordenvan de soldaten zeiden tot de Joden, toen u Jezus zag en hoorde werken zoveel wonderen, en geloofde hem niet, hoe zou u ons geloven? U zei goed: Zoals de Heer leeft, leeft de Heer werkelijk.

p. 76

11 Wij hebben gehoord dat u Jozef, die het lichaam van Jezus begroef, in een kamer, onder een gesloten slot heeft gesloten; en toen u het opende, vond hem daar niet.

12 Produceert u dan Jozef die u onder bewaking in de kamer heeft gebracht, en wij zullen Jezus voortbrengen die wij in het graf bewaakten.

13 De Joden antwoordden en zeiden: Wij zullen Jozef voortbrengen, u voortbrengt Jezus. Maar Joseph is in zijn eigen stad Arimathæa.

14 De soldaten antwoordden: Als Joseph in Arimathæa was en Jezus in Galilea, hoorden we de engel de vrouwen informeren.

15 De Joden die dit hoorden, waren bang en zeiden onder elkaar: Als deze dingen op enigerlei wijze openbaar zouden worden, dan zal elk lichaam in Jezus geloven.

16 Toen verzamelden zij een grote som geld en gaven het aan de soldaten en zeiden: Vertel de mensen dat de discipelen van Jezus in de nacht kwamen toen u sliep en het lichaam van Jezus wegstalen; En als Pilatus de gouverneur hiervan hoort, zullen we hem tevreden stellen en u beveiligen.

17 De soldaten namen het geld dienovereenkomstig en zeiden dat zij door de Joden werden geïnstrueerd; en hun verslag werd verspreid in het buitenland onder de mensen.

Maar een zekere priester Phinees, Ada een schoolmeester, en een Leviet, ageus genaamd, zij drie kwamen van Galilea naar Jeruzalem, en vertelde de opperpriesters en allen die in de synagogen waren, zeggende:

19 Wij hebben Jezus gezien, die u kruisigde, met zijn elf discipelen sprak en in het midden van hen op de olijfberg Olivet zat en tot hen sprak:

20 Ga de hele wereld in, predik het Evangelie aan alle naties en dopen ze in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest; en wie zal geloven en zich laten dopen, zal gered worden.

21 En toen hij deze dingen tegen zijn discipelen had gezegd, zagen wij hem naar de hemel opstijgen.

22 Toen de opperpriesters en ouderlingen en Levieten deze dingen hoorden, zeiden zij tot deze drie mannen: Geef heerlijkheid aan de God van Israël en belijden hem, of die dingen waar zijn, wat u zegt dat u hebt gezien en gehoord.

23 Zij antwoordden: Zoals de Heer van onze vadersen leven, de God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob, volgens als we Jezus horen praten met zijn discipelen, en volgens als we hem zagen opstijgen naar de hemel, dus we hebben de waarheid met u verbonden.

24 En de drie mannen antwoordden verder en zeiden: "Als we de woorden die we Jezus hoorden spreken niet zelf zouden hebben, en dat we hem in de hemel zagen opstijgen, zouden we ons schuldig moeten maken aan zonde.

25 Toen stonden de opperpriesters onmiddellijk op en hielden het boek van de wet in hun handen, toverden deze mannen en riepen deze mannen op en zeiden: U zult niet meer verklaren welke dingen u over Jezus hebt gesproken.

26 En zij gaven hen een grote som geld en stuurden andere personen met hen mee, die hen naar hun eigen land zouden moeten leiden, opdat zij op geen enkele wijze een verblijf in Jeruzalem zouden kunnen maken.

p. 77

27 Toen kwamen de Joden bijeen en hebben zij de meest betreuenswaardige bezorgdheid geuit en zeiden: Wat is dit buitengewone ding dat in Jeruzalem tot stand is gekomen?

28 Maar Annas en Caiaphas troostten hen en zeiden: "Waarom zouden wij de soldaten geloven die het graf van Jezus bewaakten, door ons te vertellen dat een engel de steen van de deur van het graf wegrolde?

29 Misschien vertelden zijn eigen discipelen hen dit, en gaven hen geld dat zij dat moesten zeggen, en zij zelf namen het lichaam van Jezus weg.

30 Bovendien, beschouw dit, dat er geen krediet te worden gegeven aan buitenlanders, ¹ omdat ze ook een grote som van ons nam, en ze hebben ons verklaard volgens de instructies die we hen hebben gegeven. Ze moeten ofwel trouw zijn aan ons, of aan de discipelen van Jezus.

CHAP. XI.

1 Nicodemus adviseert de Joden. 6 Joseph gevonden. 11 Uitgenodigd door de Joden om terug te keren. 19 Heeft betrekking op de manier van zijn wonderbaarlijke ontsnapping.

TOEN stond Nicodemus op en zei: Ja, jullie zeiden het goed, O zonen van Israël, jullie hebben gehoord wat die drie mannen hebben gezworen door de Wet van God, die zei: Wij hebben Jezus met zijn discipelen op de berg Olivet zien spreken, en wij zagen hem opstijgen naar de hemel.

2 En de Schrift leert ons dat de gezegende profeet Elia naar de hemel werd gebracht; en Elisha wordt gevraagd door de zonen van de profeten, Waar is onze vader Elia? Hij zei tot hen, dat hij naar de hemel wordt gebracht.

3 En de zonen van de profeten zeiden tot hem: Misschien heeft de geest hem in een van de bergen van Israël gedragen, daar zullen we hem misschien vinden. En zij zochten Elisha, en hij liep drie dagen met hen rond, en zij konden hem niet vinden.

4 En nu hoor ik, O zonen van Israël, en laten wij de mensen naar de bergen van Israël sturen, opdat misschien de geest Jezus heeft weggedragen, en daar zullen we hem misschien vinden en tevreden zijn.

5 En de raad van Nicodemus beviel alle mensen; en zij zonden mannen uit die naar Jezus zochten, maar hem niet konden vinden: en zij terugkeerden, zeiden: "Wij gingen alles over, maar konden Jezus niet vinden, maar wij hebben Jozef in zijn stad Arimathæa gevonden.

6 De heersers die dit hoorden, en alle mensen, waren blij en prezen de God van Israël, omdat Jozef werd gevonden, die zij in een kamer hadden opgesloten en niet konden vinden.

7 En toen zij een grote vergadering hadden gevormd, zeiden de opperpriesters: Met welke middelen zullen wij Joseph naar ons brengen om met hem te spreken?

8 En het nemen van een stuk papier, schreven zij aan hem, en zei: Vrede zij met u, en al uw familie. We weten dat we ons hebben beledigd tegen God en u. Wees blij om een bezoek te brengen aan ons uw vaders, want we waren volkomen verrast over uw ontsnapping uit de gevangenis.

9 Wij weten dat het kwaadwillige raad was die wij tegen u namen, en dat de Heer voor u zorgde, en de Heer zelf u van onze ontwerpen verlost. Vrede wees u, Joseph, die kunst eervol onder alle mensen.

10 En zij kozen zeven van

p. 78

[paragraaf gaat verder] Josephs vrienden en zeiden tot hen: "Als jullie tot Jozef komen, groeten hem dan in vrede en geef hem deze brief.

11 Toen de mannen tot Jozef kwamen, groetten zij hem in vrede en gaven hem de brief.

12 En toen Joseph het gelezen had, zei hij: Gezegend wees de Here God, die mij van de Israëlieten verwees, dat zij mijn bloed niet konden vergieten. Gezegend zijn God, die mij onder uw vleugels heeft beschermd.

13 En Jozef kuste hen en nam hen mee naar zijn huis. En op de ochtend, zette Joseph zijn kont op, en ging met hen mee naar Jeruzalem.

14 En toen alle Joden deze dingen hoorden, gingen zij naar buiten om hem te ontmoeten en riepen: "Vrede woonde uw komst tot nu toe bij, vader Joseph.

15 Waarop hij antwoordde: Welvaart van de Heer woont alle mensen bij.

16 En zij kusten hem allen; en Nicodemus nam hem mee naar zijn huis, na een groot vermaak te hebben voorbereid.

17 Maar op de ochtend, die een voorbereiding-dag, Annas, en Caiaphas, en Nicodemus, zei tegen Joseph: Maak bekentenis aan de God van Israël, en antwoord aan ons al die vragen die wij u zullen vragen;

18 Want wij zijn zeer verontrust, dat gij het lichaam van Jezus hebt begraven; en dat toen wij u in een kamer hadden opgesloten, wij u niet konden vinden; en sindsdien zijn wij bang geweest, tot deze tijd van uw verschijnen onder ons. Vertel ons daarom voor God, alles wat tot stand kwam.

19 Toen antwoordde Joseph: U heeft mij inderdaad tot de ochtend onder opsluiting gebracht, op de dag van voorbereiding.

20 Maar terwijl ik midden in de nacht bij het gebed stond, werd het huis omringd door vier engelen; en ik zag Jezus als de helderheid van de zon, en viel neer op de aarde uit angst.

21 Maar Jezus die greep op mijn hand legde, tilde mij van de grond, en de dauw werd toen over mij gestrooid; maar hij, die mijn gezicht afveegde, kuste me, en zei tot mij, Vrees niet, Joseph; Kijk naar mij, want ik ben het.

22 Toen keek ik naar hem en zei: Rabboni Elias! Hij antwoordde mij, ik ben niet Elias, maar Jezus van Nazareth, wiens lichaam gij deed begraven.

23 Ik zei tegen hem: "Toon mij de tombe waarin ik u heb gelegd.

24 Toen leidde Jezus, die mij bij de hand nam, me naar de plaats waar ik hem legde, en zeid me de linnenkieren, en servet die ik om zijn hoofd deed. Toen wist ik dat het Jezus was, en aanbad hem, en zei: Gezegend zij hij die komt in de naam van de Heer.

25 Jezus nam mij weer bij de hand, leidde me naar Arimathæa naar mijn eigen huis en zei tegen mij: Vrede zij met u; maar ga niet uit uw huis tot de veertigste dag; Maar ik moet naar mijn discipelen.

CHAP. XII.

1 De Joden verbaasd en verward. 17 Simeon's twee zonen, Charinus en Lenthius, herrijzen uit de dood bij de kruisiging van Christus. 19 Joseph stelt voor om hen de mysteries van hun opstanding te laten vertellen. 21 Zij worden gezocht en gevonden, 22 naar de synagoge gebracht, 23 particulier beëdigd tot geheimhouding, 25 en verbinden zich ertoe te schrijven wat zij hadden gezien.

WANNEER de opperpriesters en hoorde al deze dingen, waren ze verbaasd, en viel neer met hun gezichten op de grond als dode mannen, en schreeuwen naar elkaar zei: Wat is dit buitengewone teken dat is gekomen om te geschieden in Jeruzalem? We kennen de vader en moeder van Jezus.

2 En een zekere Leviet zei: Ik ken veel van zijn relaties, religieuze personen, die gewoon offers en brandoffers te brengen aan de God van Israël, in de tempel, met gebeden.

3 En toen de hogepriester Simeon hem in zijn armen nam. hij zei tot hem: [1](#) Heer, laat nu gij uw dienaar in vrede vertrekken, volgens uw woord; want mijn ogen hebben uw zaligheid gezien, die u voor het gezicht van alle mensen hebt voorbereid: een licht om de heidenen te verlichten, en de heerlijkheid van uw volk Israël.

4 Simeon zegende Maria op dezelfde manier de moeder van Jezus en zei tegen haar: Ik verklaar u over dat kind; Hij wordt benoemd voor de val en stijgt weer van velen, en voor een teken dat zal worden uitgesproken tegen.

5 ja, een zwaard zal ook door je eigen ziel prikken, en de gedachten van vele harten zullen worden geopenbaard.

6 Toen zeiden alle Joden: Laten we naar die drie mannen sturen, die zeiden dat ze hem zagen praten met zijn discipelen op de berg Olivet.

7 Hierna vroegen zij wat zij hadden gezien; die antwoordde met een akkoord, In de aanwezigheid van de God van Israël bevestigen we, dat we duidelijk zag Jezus praten met zijn discipelen op de olijfberg, en oplopend tot de hemel.

8 Toen namen Annas en Caiaphas hen in afzonderlijke plaatsen, en onderzochten hen afzonderlijk; die unaniem de waarheid bekende en zei: Zij hadden Jezus gezien.

9 Toen zeiden Annas en Caiaphas: "Onze wet zegt, Door de mond van twee of drie getuigen elk woord zal worden vastgesteld." [2](#)

10 Maar wat hebben we gezegd? De gezegende Henoeh beviel God en werd vertaald door het woord van God; en de begraven-plaats van de gezegende Mozes is bekend.

11 Maar Jezus werd aan Pilatus verlost, geslagen, gekroond met doornen, bespuugd, doorboord met een speer, gekruisigd, stierf aan het kruis, en werd begraven, en zijn lichaam de eervolle Jozef begraven in een nieuw graf, en hij getuigt dat hij hem levend zag.

12 En naast deze mannen hebben verklaard, dat zij hem zagen praten met zijn discipelen in de berg Olivet, en oplopend tot de hemel.

13 ¶ Toen staat Joseph op. zei tegen Annas en Caiaphas, Ye kan terecht onder een grote verrassing, dat je is verteld, dat Jezus leeft, en ging naar de hemel.

14 Het is inderdaad een werkelijk verrassend ding, dat hij niet alleen zelf uit de doden zou moeten voortkomen, maar ook anderen uit hun graven zou opheffen, die door velen in Jeruzalem zijn gezien. [3](#)

15 En nu hoor ik een beetje: We kenden allemaal de gezegende Simeon, de hogepriester, die Jezus toen een kind in zijn armen in de tempel nam.

16 Diezelfde Simeon had zelf twee zonen en wij waren allen aanwezig bij hun dood en begrafenis.

17 Ga daarom en zie hun graven, want deze zijn open, en

p. 80

ze zijn opgestaan: en zie, ze zijn in de stad Arimathæa, hun tijd samen doorbrengen in kantoren van toewijding.

18 Sommigen hebben inderdaad het geluid van hun stemmen in gebed gehoord, maar zij zullen met niemand met iemand spreken, maar zij gaan zo stom door als dode mannen.

19 Maar kom, laten we naar hen toe gaan en ons met respect en voorzichtigheid naar hen gedragen. En als we ze kunnen laten zweren, zullen ze ons misschien enkele mysteries van hun opstanding vertellen.

20 Toen de Joden dit hoorden, waren zij buitengewoon verheugd.

21 Toen gingen Annas en Caiaphas, Nicodemus, Jozef en Gamaliel naar Arimathæa, maar vonden ze niet in hun graven; maar wandelen d'n stad, bonden ze hen op hun gebogen knieën bij hun devoties:

22 Toen zij hen met alle respect en eerbied tot God groeten, brachten zij hen naar de synagoge in Jeruzalem: en nadat zij de poorten hadden gesloten, namen zij het boek van de wet van de Heer,

23 En door het in hun handen te leggen, zwoer zij bij God Adonai, en de God van Israël, die aan onze vaders door de wet en de helderzienden spake, zeggend: Als u hem gelooft die u van de dood ophief, om Jesus te zijn, vertel ons wat u hebt gezien, en hoe u uit de dood werd opgeheven.

24 Charinus en Lenthius, de twee zonen van Simeon, trilden toen zij deze dingen hoorden, en werden gestoord en kreunden; en tegelijkertijd opkijken naar de hemel, maakten ze het teken van het kruis met hun vingers op hun tongen.

25 En onmiddellijk spake zij, en zeiden: Geef ieder van ons wat papier, en wij zullen voor u al die dingen opschrijven die wij hebben gezien. En ze gingen allemaal zitten en schreven, zeggende:

CHAP. XIII.

1 Het verhaal van Charinus en Lenthius begint. 3 Een groot licht in de hel. 7 Simeon arriveert, en kondigt de komst van Christusaan.

O HEER Jezus en Vader, die God kunst, ook de opstanding en het leven van de doden, geven ons verlof om uw mysteries, die we zagen na de dood, die behoren tot uw kruis te verklaren; want we zijn beëdigd met uw naam.

2 Want gij verbiedt uw dienaren om de geheime dingen te verklaren, die door uw goddelijke macht in de hel zijn aangericht.

3 ¶ Toen we werden geplaatst met onze vaders in de diepte van de hel, in de duisternis, op een plotselinge verscheen er de kleur van de zon als goud, en een aanzienlijke paars-gekleurde licht verhelderende de plaats.

4 Op dit moment verheugde Adam, de vader van de hele mensheid, met alle patriarchen en profeten zich en zei: Dat licht is de auteur van eeuwig licht, die ons beloofde te vertalen naar het eeuwige licht.

5 Toen riep de profeet Jesaja uit en [zei: 1](#) Dit is het licht van de Vader en de Zoon van God, volgens mijn profetie, toen ik op aarde leefde.

6 Het land Zabulon, en het land Nephthalim voorbij Jordanië, een volk dat in duisternis liep, zag een groot licht; en voor hen die in de schaduw van de dood hebben gelegen, is er licht ontstaan. En nu is hij. kom, en heeft ons verlicht die in de dood zat.

7 En terwijl wij allen verheugden in het licht dat op ons scheen, kwam onze vader Simeon onder ons, en feliciteerde al het gezelschap, zei: Verheerlijk de Heer Jezus Christus de Zoon van God.

8 Wie ik in mijn armen nam toen een kind in de tempel, en wordt bewogen door de Heilige Geest, zei tegen hem, en erkende, [1](#) Dat nu mijn ogen hebben gezien uw redding, die gij hebt voorbereid voor het gezicht van alle mensen, een licht om de heidenen en de glorie van uw volk Israël te verlichten.

9 Alle heiligen die in de diepte van de hel waren en dit hoorden, verheugden zich des te meer.

10 Daarna kwam er een als een kleine kluizenier, en werd gevraagd door een ieder, Wie kunst jij?

11 Waarop hij antwoordde: Ik ben de stem van iemand die in de wildernis huult, Johannes de Doper, en de profeet van de Allerhoogste, die voor zijn komst zijn weg ging bereiden, om de kennis van verlossing aan zijn volk te geven voor de vergeving van zonden.

12 En ik Johannes, toen ik Jezus tot mij zag komen, ontroerd door de Heilige Geest, zei ik: Zie het Lam van God, zie hem die de zonden van de wereld wegneemt.

13 En ik doopte hem in de rivier de Jordaan en zag de Heilige Geest op hem neerdalen in de vorm van een duif, en hoorde een stem uit de hemel, zeggende: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik zeer tevreden ben.

14 En toen ik nu voor hem ging, kwam ik naar beneden om u kennis te laten maken, dat de Zoon van God ons vervolgens zal bezoeken, en, als de daglente van bovenaf, tot ons zal komen, die in duisternis en de schaduw van de dood zijn.

CHAP. XIV.

1 Adam laat Seth vertellen wat hij van Michael de aartsengel hoorde, toen hij hem naar het Paradijs stuurde om God te smeken zijn hoofd in zijn ziekte te zalfen.

MAAR toen de eerste man onze vader Adam deze dingen hoorde, dat Jezus gedoopt werd in Jordanië, [2](#) riep hij naar zijn zoon, Seth, en zei:

2 Verklaar aan uw zonen, de patriarchen en profeten, al die dingen, die gij hebt gehoord van Michael, de aartsengel, toen ik u naar de poorten van het Paradijs stuurde, om God te smeken dat hij mijn hoofd zou zalfen als ik ziek was.

3 Toen Seth, die in de buurt van de patriarchen en profeten, zei: Ik Seth, toen ik bad tot God aan de poorten van het Paradijs, aangeropen de engel van de Heer, Michael verschijnen aan mij te zeggen: Ik ben gestuurd tot u van de Heer; Ik ben aangesteld om menselijke lichamen voor te zalfen.

4 Ik zeg u Seth, bid niet tot God in tranen, en bekeer hem door de olie van de boom van barmhartigheid waarmee u uw vader Adam zal de voor zijn hoofdpijn;

5 Omdat gij het op geen enkele manier verkrijgen tot de laatste dag en tijden, namelijk tot vijfduizend en vijfhonderd jaar voorbij zijn.

6 Dan zal Christus, de meest barmhartige Zoon van God, op aarde komen om het menselijk lichaam van Adam weer op te voeden, en tegelijkertijd de lichamen van de

p. 82

dood, en wanneer hij komt zal hij gedoopt worden in Jordanië:

7 Dan zaloint hij met de olie van zijn barmhartigheid allen die op hem geloven; en de olie van zijn genade zal doorgaan naar toekomstige generaties, voor degenen die geboren zullen worden uit het water en de Heilige Geest tot het eeuwige leven.

8 En wanneer op dat moment de meest barmhartige Zoon van God, Christus Jezus, op aarde zal neerdalen, zal hij onze vader Adam in het Paradijs introduceren, aan de boom van barmhartigheid.

9 Toen alle patriarchen en profeten al deze dingen van Seth hoorden, verheugden zij zich meer.

CHAP. XV.

1 *Ruzie tussen Satan en de prins van de hel over de verwachte komst van Christus in de hel.*

Terwijl alle heiligen waren vv vreugde, zie Satan, de prins en kapitein van de dood, zei tegen de prins van de hel, [1](#)

2 Bereid je voor om Jezus van Nazareth zelf te ontvangen, die opschepte dat hij de Zoon van God was, en toch was een man bang voor de dood, en zei: [2](#) Mijn ziel is bedroefd, zelfs tot de dood.

3 Daarnaast heeft hij vele verwondingen aan mij en aan vele anderen gedaan; voor hen die ik blind en kreupel maakte en degenen die ik ook met verscheidene duivels kwelde, genas hij door zijn woord; Ja, en degenen die ik dood naar jou bracht, hij neemt met geweld afstand van jou.

4 Hierop antwoordde de prins van de hel aan Satan: Wie is die zo machtige prins, en toch een man die bang is voor de dood?

5 Want alle potentaten van de aarde zijn onderworpen aan mijn macht, die gij door uw macht aan onderwerping bracht.

6 Maar als hij zo machtig is in zijn menselijke natuur, bevestig ik u voor de waarheid, dat hij almachtig is in zijn goddelijke natuur, en geen mens kan zijn macht weerstaan.

7 Toen hij daarom zei bang te zijn voor de dood, ontwierp hij om u te strikken, en ongelukkig zal het aan u voor eeuwige leeftijden zijn.

8 Toen antwoordde Satan, zei hij tot de prins van de hel: Waarom hebt u een twijfel uitgesproken en was u niet bang om die Jezus van Nazareth te ontvangen, zowel uw tegenstander als de mijne?

9 Wat mij betreft, ik verleidde hem en wekte mijn oude volk de Joden met ijver en woede tegen hem?

10 Ik slijpde de speer voor zijn lijden; Ik mengde de gal en azijn, en beval dat hij het moest drinken; Ik bereidde het kruis voor om hem te kruisigen, en de nagels om door Ibis handen en voeten te prikken; en nu zijn dood nabij is, zal ik hem tot nu toe brengen, onder voorbehoud van u en mij.

11 Toen antwoordde de prins van de hel: Gij zei zojuist tegen mij dat hij de doden met geweld van mij afnam.

12 Zij die hier zijn gehouden totdat zij weer op aarde zouden leven, werden vandaar weggenomen, niet door hun eigen kracht, maar door gebeden tot God, en hun almachtige God nam hen van mij af.

13 Wie is dan die Jezus van Nazareth die door zijn woord de doden van mij heeft weggenomen zonder tot God te bidden?

14 Misschien is het dezelfde die

p. 83

nam me weg Lazarus, nadat hij vier dagen dood was geweest, en deed zowel stinken en was verrot, en van wie ik bezit had als een dode persoon, maar hij bracht hem weer tot leven door zijn macht.

15 Satan antwoordde, antwoordde op de prins van de hel: Het is precies dezelfde persoon, Jezus van Nazareth.

16 Wat toen de prins van de hel hoorde, hij tot hem zei: Ik adjure u door de bevoegdheden die behoren tot u en mij, dat gij hem niet tot mij. 17 Want toen ik hoorde van de kracht van zijn woord, beefde ik uit angst, en al mijn onbeschaamde gezelschap werd tegelijkertijd gestoord; 18 En wij waren niet in staat om Lazarus vast te houden, [1](#) maar hij gaf zichzelf een schudden, en met alle tekenen van boosaardigheid, ging hij onmiddellijk van ons weg; en de aarde, waarin het dode lichaam van Lazarus was neergelegd, bleek hem op dit moment levend. 19 En ik weet nu dat hij de Almachtige God is die zulke dingen kan uitvoeren, die machtig is in zijn heerschappij, en machtig in zijn menselijke natuur, die de Verlosser van de mensheid is.

20 Breng daarom deze persoon niet tot nu toe, want hij zal al diegenen die ik onder ongeloof in de gevangenis houd in vrijheid stellen en gebonden zijn met de ketenen van hun zonden, en hen tot het eeuwige leven leiden.

CHAP. XVI.

1 De aankomst van Christus bij de hel-poorten; de verwarring daarop. 10 Hij daalt af in de hel..

EN terwijl Satan en de prins van de hel elkaar zo aan het verheffen waren, was er plotseling een stem vanaf de donder en het gestormen van de wind, zeggende: [2](#) Til jullie poorten op, O jullie prinsen; en wees opgetild, O eeuwige poorten, en de Koning der Heerlijkheid zal binnenkomen.

2 Toen de prins van de hel dit hoorde, zei hij tot Satan: Vertrek van mij en begon uit mijn leefgebieden; als je kunst een krachtige krijger, vechten met de koning van glorie. Maar wat heeft gij met hem te maken?

3 En hij wierp hem uit zijn woonplaatsen.

4 En de prins zei tot zijn onbeschaamde officieren: Sluit de koperen poorten van wreedheid, en maak ze snel met ijzeren staven, en vecht moedig, opdat wij niet gevangen worden genomen.

5 Maar toen al het gezelschap van de heiligen dit hoorde, spaken zij met een luide stem van woede naar de prins van de hel:

6 Open uw poorten zodat de Koning van Heerlijkheid binnen mag komen.

7 En de goddelijke profeet David riep: [3](#) Heb ik niet echt profeteeren en zeggen: O dat de mensen de Heer zouden prijzen voor zijn goedheid, en voor zijn prachtige werken aan de mensenkinderen.

8 Want hij heeft de poorten van messing gebroken en de staven van ijzer in sunder gesneden. Hij heeft hen genomen vanwege hun ongerechtigheid, en vanwege hun ongerechtigheid worden zij getroffen.

9 Hierna heeft een andere profeet, [4](#) namelijk heilige Jesaja, op dezelfde manier voor alle heiligen, niet

Ik profeteer je terecht toen ik op aarde leefde?

10 De dode mensen zullen leven, en zij zullen weer opstaan die in hun graven zijn, en zij zullen zich verheugen die op aarde zijn; want de dauw die van de Heer is, zal hen verlossing brengen.

p. 84

11 En ik zei op een andere plaats, O dood, waar is uw overwinning? O dood, waar is uw steek?

12 Toen alle heiligen deze dingen door Jesaja hoorden spreken, zeiden zij tot de prins van de hel, [1](#) Open nu uw poorten, en neem uw ijzeren staven weg; voor gij wilt nu gebonden zijn, en hebben geen macht.

13 Toen was er een grote stem, vanaf het geluid van de donder zeggen: Hef uw poorten, O prinsen; en wees opgeheven, ye poorten van de hel, en de Koning van Glorie zal binnengaan.

14 De prins van de hel die dezelfde herhaalde stem waarneemt, riep uit alsof hij onwetend was geweest, Wie is die Koning van Heerlijkheid?

15 David antwoordde op de prins van de hel en zei: Ik begrijp de woorden van die stem, omdat ik hen door zijn geest spake. En nu, zoals ik hierboven heb gezegd, zeg ik tot u, de Heer sterk en machtig, de Heer machtig in de strijd: hij is de koning van heerlijkheid, en hij is de Heer in de hemel en in de aarde;

16 Hij keek neer om het gekreun van de gevangenen te horen en degenen die ter dood zijn benoemd los te laten. [2](#)

17 En nu, gij smerige en stinkende prins van de hel, open uw poorten, opdat de Koning van Heerlijkheid binnenkomt; want hij is de Heer van hemel en aarde.

18 Terwijl David dit zei, verscheen de machtige Heer in de vorm van een mens en verlichtte hij de plaatsen die ooit eerder in duisternis waren geweest,

19 En brak asunder de boeien die voorheen niet konden worden gebroken; en met zijn onoverwinnelijke macht bezocht zij die in de diepe duisternis door ongerechtigheid, en de schaduw van dood door zonde sate. [3](#)

CHAP. XVII.

1 Dood en de duivels in grote afschuw over de komst van Christus. 13 Hij vertrappt de dood, grijpt de prins van de hel, en neemt Adam met hem mee naar de hemel.

Onbeschaamde Dood en haar wrede officieren horen deze dingen, werden gegrepen met angst in hun verschillende koninkrijken, toen ze de duidelijkheid van het licht zagen,

2 En Christus zelf op een plotselinge verschijnen in hun habitations; zij riepen daarom uit en zeiden: "Wij zijn door u gebonden; gij lijkt het meest om onze verwarring voor de Heer te bedoelen.

3 Wie kunst gij, die heeft geen teken van corruptie, maar dat heldere uiterlijk dat is een volledig bewijs van uw grootheid, waarvan nog gij lijkt geen aandacht te nemen?

4 Wie kunst gij, zo krachtig en zo zwak, zo groot en zo weinig, een gemiddelde en toch een soldaat van de eerste rang, die kan bevelen in de vorm van een dienaar als een gemeenschappelijke soldaat?

5 De Koning van Glorie, dood en levend, hoewel eens gedood op het kruis?

6 Wie lag de minste doden in het graf, en de kunst komt levend naar beneden voor ons, en in uw dood alle schepselen beefde, en alle sterren werden verplaatst, en nu hast gij vrijheid onder de doden, en geeft tinnerverstoring aan onze legioenen?

7 Who kunst gij, die Dost de gevangenen bevrijdt die in kettingen door originele zonde werden gehouden, en hen in hun vroegere vrijheid brengen

8 Wie kunst gij, wie dost

p. 85

verspreidde zo glorieus en goddelijk een licht over hen die blind werden gemaakt door de duisternis van de zonde?

9 Op dezelfde manier werden alle legioenen duivels gegrepen met de like horror, en met de meest onderdanige angst riep uit, en zei:

10 Vanwaar komt het, O gij Jezus Christus, dat gij een man zo krachtig en glorieus in majesteit kunst, zo helder dat hij geen plek heeft, en zo zuiver dat hij geen misdaad heeft? Voor die lagere wereld van de aarde, die ooit tot nu toe aan ons onderworpen was, en vanwaaruit wij hulde ontvingen, nooit verzonden ons zulk een dode mens voordien, stuurde nooit zulke schotels als deze naar de prinsen van hel.

11 Wie kunst tust dus, die met zoveel moed onder onze verblijfplaatsen ligt, en kunst niet alleen niet bang om ons met de grootste straffen te bedreigen, maar ook proberen alle anderen te redden van de kettingen waarin we ze vasthouden?

12 Misschien gij kunst dat Jezus, van wie Satan zojuist sprak tot onze prins, dat door de dood van het kruis gij wert over de kracht van de dood te ontvangen.

13 Toen vertrapte de Koning der Heerlijkheid de dood, greep de prins van de hel, beroofde hem al zijn macht en nam onze aardse vader Adam mee naar zijn heerlijkheid.

CHAP. XVIII.

1 *Beelzebub, prins van de hel, fel upbraids Satan voor het vervolgen van Christus en brengen hem naar de hel. 4. Christus geeft Beelzebub heerschappij over Satan voor altijd, als een vergoeding voor het wegnemen van Adam en zijn zonen.*

TOEN nam de prins van de hel Satan, en met grote indicatie zei tegen hem: O gij prins van vernietiging, auteur van

Beelzebub's nederlaag en verbanning, de minachting van Gods engelen en verafschuwde door alle rechtschapen personen! Welke geneigd u om zo te handelen?

2 Gij zou de koning van heerlijkheid kruisigen, en door zijn vernietiging, heeft hast ons beloften gedaan van zeer grote voordelen, maar als een dwaas wert onwetend van wat je wast over.

3 Want zie nu dat Jezus van Nazareth, met de helderheid van zijn glorieuze goddelijkheid, alle afschuwelijke krachten van duisternis en dood op de vlucht zet;

4 Hij heeft onze gevangenschappen van boven naar beneden afgebroken, alle gevangenen ontslagen, allen vrijgelaten die gebonden waren, en allen die vroeger gewoon kreunen onder het gewicht van hun kwellingen hebben ons nu beledigd, en we zijn graag verslagen door hun gebeden.

5 Onze onbeschaamde heerschappijen zijn ingetogen, en geen enkel deel van de mensheid is nu nog in onze onderwerping, maar aan de andere kant, ze trotseren ons allemaal moedig;

6 Hoewel de doden zich nooit eerder brutaal tegenover ons gedragen, noch gevangenen zijn, zou nooit vrolijk kunnen zijn.

7 ¶ O Satan, gij prins van alle goddelozen, vader van de onbeschaamde en verlaten, waarom zou gij proberen deze exploit, het zien van onze gevangenen waren tot nu toe altijd zonder de minste hoop op redding en leven?

8 Maar nu is er niet een van hen doet ooit kreunen, noch is er de minste verschijning van een scheur in een van hun gezichten.

9 O prins Satan, gij grote hoeder van de helse gebieden, al uw voordelen die gij door de verboden boom hebt verworven, en het verlies van het Paradijs,

p. 86

gij zult nu verloren zijn door het hout van het kruis;

10 En uw geluk verliep toen allen, toen gij Jezus Christus de Koning van Heerlijkheid kruisigde.

11 Gij hebt gehandeld tegen uw eigen belang en de mijne, zoals gij op dit moment waarneemt door die grote kwellingen en oneindige straffen die gij op het punt staat te lijden.

12 O Satan, prins van alle kwaad, auteur van de dood, en bron van alle trots, moet u eerst hebben onderzocht in de kwade misdaden van Jezus van Nazareth, en dan gij zou hebben gevonden dat hij schuldig was aan geen schuld waardig van de dood.

13 Waarom waagde gij zich, zonder reden of rechtvaardigheid, om hem te kruisigen, en heeft hij een onschuldige en rechtvaardige persoon naar onze regio's gebracht, en heeft daardoor alle zondaars, onbeschaamde en onrechtvaardige personen in de hele wereld verloren?

14 Terwijl de prins van de hel zo tot Satan sprak, zei de Koning der Heerlijkheid tegen Beelzebub, de prins van de hel, Satan, dat de prins voor altijd onderworpen zal zijn aan uw heerschappij, in de kamer van Adam en zijn rechtvaardige zonen, die van mij zijn.

CHAP. XIX.

1 Christus neemt Adam bij de hand, de rest van de heiligen slaan de handen ineen, en ze stijgen allemaal met hem naar het Paradijs..

TOEN strekte Jezus zijn hand uit en zei: "Kom tot mij, al mijn heiligen, die naar mijn beeld geschapen waren, die veroordeeld werden door de boom van verboden vrucht, en door de duivel en de dood;

2 Leef nu bij het hout van mijn kruis; de duivel, de prins van deze wereld, wordt overwonnen en de dood wordt overwonnen.

3 Toen werden alle heiligen verenigd onder de hand van de hoogste God; en de Heer Jezus legde de hand van Adam vast en zei tot hem: Vrede zij met u, en al uw rechtvaardige nageslacht, dat van mij is.

4 Toen wierp Adam zich aan de voeten van Jezus, richtte zich tot hem, met tranen, in nederige taal, en een luide stem, zeggende: [1](#)

5 Ik zal u verheerlijken, O Heer, want gij hebt mij opgeheven, en haast te niet mijn vijanden om zich over mij te verheugen. O Heer mijn God, ik riep tot u, en gij hebt mij genezen.

6 O Heer gij hebt mijn ziel uit het graf opgevoed; gij heeft me in leven gehouden, dat ik niet naar de put moest gaan.

7 Sing tot de Heer, alle uen heiligen van hem, en dank bij de herdenking van zijn heiligheid. Want zijn woede verdraagt maar voor een moment; in zijn voordeel is het leven.

8 Op dezelfde manier alle heiligen, uitgestrekt aan de voeten van Jezus, zei met een stem, Gij kunst komen, O Verlosser van de wereld, en haast eigenlijk bereikt alle dingen, die gij deed voorspel door de wet en uw heilige profeten.

9 Gij hebt de levenden door uw kruis verlost, en de kunst komt tot ons neer, dat u door de dood van het kruis ons uit de hel en door uw macht van de dood verlossen.

10 O, Heer, zoals gij de tekenen van uw heerlijkheid in de hemel hebt gelegd, en haast het teken van

p. 87

uw verlossing, zelfs uw kruis op aarde! Dus, Heer, zet het teken van de overwinning van uw kruis in de hel, dat de dood kan hebben doen minion niet langer.

11 Toen strekte de Heer zijn hand uit en maakte het teken van het kruis op Adam en op al zijn heiligen.

12 En door zijn rechterhand adam te pakken, steeg hij uit de hel en alle heiligen van God volgden hem.

13 Toen riep de koninklijke profeet David moedig en zei: [1](#) O zing tot de Heer een nieuw lied, want hij heeft prachtige dingen gedaan; zijn rechterhand en zijn heilige arm hebben hem de overwinning bezorgd.

14 De Heer heeft zijn zaligheid bekend gemaakt, zijn gerechtigheid heeft hij openlijk gehouden in de ogen van de heidenen.

15 En de hele menigte heiligen antwoordde: [2](#) Deze eer hebben al zijn heiligen, Amen, Lof je de Heer.

16 Daarna riep de profeet Habakkuk [3](#) uit en zei: Gij ging naar het heil van uw volk, zelfs voor het heil van uw volk.

17 En alle heiligen zeiden: [4](#) Gezegend is hij die in de naam van de Heer komt; want de Heer heeft ons verlicht. Dit is onze God voor altijd en altijd; Hij zal over ons heersen tot eeuwige eeuwen, Amen.

18 Op dezelfde manier spake alle profeten de heilige dingen van zijn lof, en volgde de Heer.

CHAP. XX.

1 Christus levert Adam aan Michaël de aartsengel. 3. Ze ontmoeten Henoeh en Elia in de hemel, 5 en ook de gezegende dief, die vertelt hoe hij naar het Paradijs geeft..

DAN heeft de Heer Adam bij de hand gehouden, hem aan Michael de aartsengel gegeven; en hij leidde hen naar het Paradijs, gevuld met barmhartigheid en heerlijkheid;

2 En twee zeer oude mannen ontmoetten hen, en werden gevraagd door de heiligen, Wie zijn jullie, die nog niet bij ons in de hel zijn geweest, en jullie lichamen in het Paradijs hebben laten plaats?

3 Een van hen antwoord, zei: **Ik ben Henoeh**, die werd vertaald door het woord van God: [5](#) en deze man die met mij, is Elia de Tishbite, die werd opgenomen in een vurige wagen. [6](#)

4 Hier zijn we tot nu toe geweest, en hebben niet geproefd dood, maar staan nu op het punt om terug te keren bij de komst van de antichrist, gewapend met goddelijke tekenen en wonderen, om met hem in gevecht, en om gedood te worden door hem in Jeruzalem, en om weer levend worden opgenomen in de wolken, na drie dagen en een half. [7](#)

5 En terwijl de heilige Henoeh en Elias dit relateren, zie daar een andere mens in een miserabele figuur die het teken van het kruis op zijn schouders draagt.

6 En toen alle heiligen hem zagen, zeiden zij tot hem: Wie kunst gij? Want uw gelaat is als die van een dief; en waarom draagt gij een kruis op uw schouders?

7 Waarop hij antwoordde, zei: Jullie zeggen juist, want ik was een dief die allerlei goddeloosheid begaan op aarde.

8 En de Joden kruisigden mij met Jezus; en ik observeerde de verrassende dingen die gebeurden

p. 88 in de schepping bij de kruisiging van de Heer Jezus.

9 En ik geloofde dat hij de Schepper van alle dingen was, en de Almachtige Koning; en ik bad tot hem en zei: Heer, denk aan mij, wanneer gij in uw koninkrijk komt.

10 Hij beschouwde momenteel mijn smeekbede en zei tot mij: Verily zeg ik tot u, deze dag moet u bij mij in het Paradijs zijn. [1](#)

11 En hij gaf mij dit teken van het kruis en zei: "Draag dit, en ga naar het Paradijs; en als de engel die de bewaker van het Paradijs is u niet zal toelaten, zijde hem het teken van het kruis, en tot hem zeggen: Jezus Christus die nu gekruisigd is, heeft mij tot u gezonden.

12 Toen Wij dit deden en de engel vertelde die de hoeder van het Paradijs is, al deze dingen, en hij hoorde hen, opende hij op dit moment de poorten, stelde mij voor en plaatste mij op de rechterhand in het Paradijs,

13 Zeggend: Blijf hier een beetje tijd, totdat Adam, de vader van de hele mensheid, binnenkomt, met al zijn zonen, die de heilige en rechtvaardige dienaren van Jezus Christus zijn, die gekruisigd werd.

14 Toen zij al deze rekening van de dief hoorden, zeiden alle patriarchen met één stem: Gezegend zijn gij, O Almachtige God, de Vader van eeuwige goedheid, en de Vader van barmhartigheid, die zo'n gunst heeft bewerkt aan hen die zondaars tegen hem waren, en ze haastig naar de genade van het Paradijs bracht, en hen te midden van uw grote en geestelijke voorzieningen heeft gebracht. , in een geestelijk en heilig leven. Amen.

CHAP. XXI.

1 *Charinus en Lenthius die slechts drie dagen worden toegestaan om op aarde te blijven, leveren 7 in hun verhalen, die wonderbaarlijk overeenkomen; zij verdwijnen, 13 en Pilatus registreert deze transacties.*

DEZE ZIJN de goddelijke en heilige mysteries die we zagen en hoorden. Ik, Charinus en Lenthius mogen de andere mysteries van God niet verklaren, zoals de aartsengel Michael ons beval.

2 Zeggen: u zult met mijn broeders naar Jeruzalem gaan, en zal doorgaan in gebeden, het verklaren en verheerlijken van de opstanding van Jezus Christus, zie dat hij u tegelijkertijd uit de dood met zichzelf heeft opgewekt.

3 En u zult met geen mens praten, maar als domme personen zitten tot de tijd komt dat de Heer u zal toestaan om de mysteries van zijn goddelijkheid te relateren.

4 De aartsengel Michaël beval ons verder te gaan dan Jordanië, naar een uitstekend en dik land, waar velen uit de dood opstonden, samen met ons voor het bewijs van de opstanding van Christus.

5 Want we hebben slechts drie dagen toegestaan ons uit de dood, die opstond om het pasje van onze Heer te vieren met onze ouders, en om ons getuigenis voor Christus de Heer te dragen, en we zijn gedoopt in de heilige rivier van Jordanië. En nu worden ze door niemand gezien.

6 Dit is evenveel als God ons toestond om ons tot u te verhouden; geef hem daarom lof en eer, en bekeert zich, en hij zal genade met jullie hebben. Vrede zij met u van de Heer God Jezus

p. 89

[Klik om](#)

de doop van Christus in de Jordaan te vergroten. UIT EEN "BOEK VAN DE EVANGELISTEN." GRIEKSE MANUSCRIPT VAN DE TWAALFDE EEUW.

[paragraaf gaat verder] Christus, en de Verlosser van ons allemaal. Amen, Amen, Amen.

7 En nadat zij een einde hadden gemaakt aan het schrijven en in twee verschillende stukken papier hadden geschreven, gaf Charinus wat hij in de handen van Annas en Caiaphas en Gamaliel schreef.

8 Lenthius gaf eveneens wat hij in de handen van Nicodemus en Joseph schreef; en onmiddellijk werden zij veranderd in het overschrijven van witte vormen en werden niet meer gezien.

9 Maar wat zij hadden geschreven werd volkomen gevonden om akkoord te gaan, niet bevattend één brief meer of minder dan andere.

10 Toen de hele vergadering van de Joden al deze verrassende relaties van Charinus en Lenthius hoorde, zeiden zij tot elkaar: Werkelijk al deze dingen werden door God bewerkt en gezegend zijn de Heer Jezus voor altijd en altijd, Amen.

11 En zij gingen met grote bezorgdheid, en angst, en beven, en sloegen op hun borsten en gingen weg ieder naar zijn huis.

12 Maar onmiddellijk al deze dingen die door de Joden in hun synagogen met betrekking tot Jezus werden verwant, werden momenteel door Jozef en Nicodemus aan de gouverneur verteld.

13 En Pilatus schreef al deze transacties op en plaatste al deze rekeningen in de openbare registers van zijn hal.

CHAP. XXII.

1 Pilatus gaat naar de tempel; roept de heersers, de schriftgeleerden en de artsen bijeen. 2 Beveelt de poorten te sluiten; beveelt het boek van de Schrift; en zorgt ervoor dat de Joden te relateren wat ze werkelijk wisten over Christus. 14 Zij verklaren dat zij Christus in onwetendheid hebben gekruisigd, en dat zij hem nu kennen als de Zoon van God, volgens het getuigenis van de Schriften; die, nadat zij hem ter dood hebben gebracht, worden onderzocht..

Na deze dingen ging Pilatus naar de tempel van de Joden, en riep alle heersers en schriftgeleerden, en artsen van de wet, en ging met hen in een kapel van de tempel.

2 En bevelend dat alle poorten gesloten zouden worden, zei tot hen, heb ik gehoord dat u een bepaald groot boek in deze tempel hebt; Ik wens u daarom, dat het mij voorgelegd kan worden.

3 En toen het grote boek, gedragen door vier predikers van de tempel, en versierd met goud en edelstenen, werd gebracht, pilatus zei tegen hen allen, ik adjure u door de God van uw Vaders, die gemaakt en bevolen deze tempel te worden gebouwd, dat je niet verbergen de waarheid voor mij.

4 U kent alle dingen die in dat boek zijn geschreven; vertel me daarom nu, als je in de Schriften iets van die Jezus hebt gevonden die je kruisigde, en op welk tijdstip van de wereld hij had moeten komen: shew it me.

5 Toen zij Annas en Caiaphas hadden gezworen, bevalen zij al de rest die bij hen was om de kapel uit te gaan.

6 En zij sloten de poorten van de tempel en van de kapel, en zeiden tot Pilatus: Gij hebt ons ertoe gebracht te zweren, O rechter, bij de bouw van deze tempel, om aan u te verklaren wat waar en juist is.

7 Nadat we Jezus hadden gekruisigd, niet wetende dat hij de Zoon van God was, maar stel dat hij zijn wonderen door een magische kunsten had verricht, riepen we een grote vergadering in deze tempel op.

8 En toen we met elkaar overlegden over

p. 90

de wonderen die Jezus had verricht, vonden we vele getuigen van ons eigen land, die verklaarden dat ze hem na zijn dood levend hadden gezien, en dat ze hem hoorden bevallen met zijn discipelen, en hem tot op het hoogtepunt van de hemel en in hen zagen opstijgen;

9 En wij zagen twee getuigen, wier lichamen Jezus uit de dood ophief, die ons vertelden over vele vreemde dingen die Jezus onder de doden deed, waarvan we een geschreven verslag in onze handen hebben.

10 En het is onze gewoonte om dit heilige boek jaarlijks voor een vergadering te openen en daar naar de raad van God te zoeken.

11 En wij vonden in de eerste van de zeventig boeken, waarin Michaël de aartsengel tot de derde zoon van Adam de eerste mens spreekt, een verslag dat Christus na vijfduizend vijfhonderd jaar op aarde is gekomen,

12 En wij hebben verder overwogen, dat hij misschien de god van Israël was die tot Mozes sprak, Gij zult de ark van het getuigenis maken; twee cubits en een half moeten de lengte daarvan zijn, en een cubit en een half de breedte daarvan, en een cubit en een half de hoogte daarvan. [1](#)

13 Door deze vijf cubits en een half voor de bouw van de ark van het Oude Testament, we waargenomen en wisten dat in vijfduizend jaar en een half (duizend) jaar, Jezus Christus moest komen in de ark of tabernakel van een lichaam;

14 En dus getuigen onze Schriften dat hij de zoon van God is, en de Heer en koning van Israël.

15 En omdat onze opperpriesters na zijn lijden verbaasd waren over de tekenen die met zijn middelen werden verkregen, openden wij dat boek om alle generaties te doorzoeken tot de generatie van Jozef en Maria, de moeder van Jezus, in de veronderstelling dat hij van het zaad van David zou zijn;

16 En wij vonden het verslag van de schepping, en op welk tijdstip hij de hemel en de aarde en de eerste mens Adam, en dat van van daar tot de zondvloed, maakte, waren tweeduizend, tweehonderdtwaalf jaar.

17 En van de zondvloed tot Abraham, negenhonderdtwaalf. En van Abraham tot Mozes, 433. En van Mozes tot David de koning, vijfhonderdtien.

18 En van David tot de Babylonische gevangenschap, vijfhonderd jaar. En van de Babylonische gevangenschap tot de incarnatie van Christus, vierhonderd jaar.

19 De som van allen die neerkomt op vijfduizend en de helft (duizend).

20 En zo lijkt het, dat Jezus die we gekruisigd, is Jezus Christus de Zoon van God, en ware en Almachtige God. Amen.

In de naam van de Heilige Drie-eenheid, dus een einde maken aan de handelingen van onze Verlosser Jezus Christus, die de keizer Theodosius de Grote gevonden in Jeruzalem, in de hal van Pontius Pilatus onder de openbare registers; de dingen werden gehandeld in het negentiende jaar van Tiberius Cæsar, keizer van de Romeinen, en in het zeventiende jaar van de regering van Herodes de zoon van Herodes koning van Galilea, op de achtste van de calends van april, dat is de drieëntwintigste

p. 91

dag van de maand maart, in de CCIIId Olympiade, toen Jozef en Caiaphas heersers van de Joden waren; een geschiedenis geschreven in het Hebreeuws door Nicodemus, van wat er gebeurde na de kruisiging van onze Verlosser.

Voetnoten

[64:1](#) Matt. xiii. 55, en John vi. 42.

[64:02](#) Johannes 17, 18. Mark xv. 2.

[64:3](#) Matt. xii. 2, &c.; Luke xiii. 14. John, v. 18.

[64:4](#) Exodus xx. 8, &c.

[64:5](#) Matt. vi. 24, en xi. 5.

[64:6](#) Matt. iv. 34, en xii. 24, &c.

[64:7](#) Matt. xxi. 8, 9, & c.

[66:1](#) Matt. xxvii. 19.

[66:2](#) Johannes 17, 18; 3. Mark xv. 2.

[67:1](#) 3 Johannes x. 32

[67:2](#) John xviii. 31, &c.

[67:3](#) Exodus xx. 13.

[67:4](#) Johannes ii. 19.

[67:5](#) Matt. xxvii. 24.

[68:1](#) Leviticus xxiv. 16.

[68:2](#) Exodus xx. 13.

[68:3](#) Luke xxiii. 16.

[69:01](#) Johannes iii. 2.

[69:02](#) Handelingen v. 38.

[69:3](#) Deze worden ook genoemd als de namen van de tovenaars, 2 Tim. iii. 8.

[69:4](#) Exodus. viii. 18, &c.

[69:5](#) Handelingen v. 35. Een toepas op Gamaliels toespraak.

[69:6](#) Johannes v. 1, 2.

[69:7](#) Mark x. 46.

[70:1](#) Matt. viii. 11, & c.

[70:2](#) Luke xiii. 11.

[70:3](#) Matt. ix. 20, &c. Zie over deze vrouw genaamd Veronica, op wie dit wonder werd verricht, en het standbeeld dat zij oprichtte ter ere van Christus, in Euseb. Hist. Eccl. l. 7, c. 18.

[70:4](#) Johannes ii. 1, &c.

[70:5](#) Lucas iv. 33, &c.

[70:6](#) Matt. v. 23.

[70:7](#) Mark iii. 11.

[70:8](#) Matt. viii. 5, & c.

[71:1](#) Johannes xi. 17, &c.

[71:2](#) Matt. xxvii. 24.

[71:3](#) Matt. xxvii. 21.

[71:4](#) John Xix. 12.

[72:1](#) Matt. ii.

[72:2](#) Matt. xxvii. 24, &c.

[72:3](#) Matt. xxvii. 33.

[73:1](#) Johannes xix. 34.

[73:2](#) John Xix. 19.

[73:3](#) Matt. xxvii. 45, &c.

[74:01](#) John Xix. 88.

[75:1](#) Deut. xxxii. 35; Hebrëen. x. 40.

[75:2](#) Matt. xxviii. 11, 12, &c.

[75:3](#) Matt. xxviii. 1, 2, &c.

[76:1](#) Matt. xxviii. 16. en Mark xvi. 16.

[77:1](#) Heidenen.

[79:1](#) Lucas, ii. 29.

[79:2](#) Deut. xvii.

[79:3](#) Matt. xxvii. 53.

[80:1](#) Isai. xi. 1 Matt. iv. 16.

[81:1](#) Luke ii. 29.

[81:2](#) Matt. iii. 13.

[82:1](#) St. Jerome bevestigt dat de ziel van Christus naar de hel is gegaan.

[82:2](#) Matt. xxvi.

[83:01](#) Johannes xi.

[83:2](#) Psalm xxiv. 7, &c.

[83:3](#) Psalm cvii. 15, &c.

[83:4](#) Jesaja xxvi. 19.

[84:1](#) Psalm xxiv. 7, &c.

[84:2](#) Psalm cii. 19, 20.

[84:03](#) Lucas i. 79.

[86:1](#) Psalm xxx. 1, &c.

[87:1](#) Psalm xcvi. 1, &c.

[87:2](#) Psalm cxlix. 2.

[87:3](#) Hab. iii. 13.

[87:4](#) Matt. xxiii.

[87:5](#) Gen. v. 24.

[87:6](#) Koningen ii. 11.

[87:7](#) Rev. xi. 11.

[88:1](#) Luke xxiii. 43.

[90:1](#) Exodus. 10.